

Oktoober
2009

Nr. 2 (17)

Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

ÜLENURME GÜMNAASIUM 25!

Ülenurme Gümnaasium ja koolimaja on saanud 25-aastaseks ja 24. oktoobril tähistame oma kooli sünnipäeva. Kooli aastapäevaks on valminud teatraliseeritud kontsert-juubelietendus ja valminud on kooli almanahh "Aja märgid IV".

Aastapäevaks on koolimaja ehitud õpilaste kunstitöödega „Meie kool” ja „Oma klassi lugu”, samuti on vilistlaste kunstitööde näitus kooli teisel korrusel. Koolimaja aknad ja seinad on kaunistatud erinevate lilleseadetega, autoriteks meie teise lennu vilistlane Merle Ambre ja meie õpilased.

Kooli vilistlased Andres Rahkema, Toomas Silla ja Tõnis Märtsen esinesid loengutega meie õpilastele. Raamatukogus on näitus „Õpikud aastal 1984 ja 2009”. Toimub iga-aastane vilistlaste korvpalliturniir. Esimest korda on koolil oma vilistlaskogu, mida juhib 20. lennu vilistlane Kaupo Piirsalu.

Meie tänases 25-aastases koolis õpib 612 õpilast ja nende aastate jooksul on Ülenurme Gümnaasiumi lõpetanud 1014 õpilast-vilistlast, neist medaliga 44 õpilast.

Ülenurme Gümnaasium on väärtustanud kooli traditsioone, head haridust, rahvusvahelisust, avatust uutele teadmistele ja õpilaste aktiivset osalemist koolielus ning on andnud oma õpilastele konkurentsivõimelise hariduse. Meie lõpetajad on olnud edukad õppijad kõrgkoolides.

Palju õnne kõigile meie õpilastele, vilistlastele, õpetajatele, kooli töötajatele ja headele sõpradele kooli 25. aastapäeva puhul!

OLEV SALUVEER,
Ülenurme Gümnaasiumi direktor

AASTA ÕPETAJA EVE KALJULA

„Teie panite ilu meie pihkudesse.

Ja see oli meie algus.

Teie, õpetaja, andsite meile sõnad,
kujutlused ja mõtted, millele oma elu ehitada.

Mistahes sellele alusmüürile ka ei kerkiks,
tugisambaid aitasite püstitada Teie.”

P. Brown „Kallile õpetajale”

Eve Kaljula lõpetas 1986. aastal Tartu Pedagoogilise Kooli algklassi-õpetaja erialal ja samal aastal asus tööle oma erialal Ülenurme Gümnaasiumis. 1999.a lõpetas ta Tartu Õpetajate Seminari klassiõpetaja täiendkoolituse. 2004.–2005. aastal läbis õpetaja Eve Kaljula Tartu Ülikooli Avatud Ülikoolis mentorkoolituse.

Õpetaja Eve Kaljula on põhjalik, töökas ja meeldiv kolleeg. Õpilaste seas on Eve pälvinud armastuse, austuse ja lugupidamist.

Käesoleval aastal juhatab Eve 1.c ja 5.a klassi. Oskuslikult on õpetaja suutnud üheskoos arendada nii suuri kui väikseid õpilasi. Edu saab tulla ainult koostöös ja ühtehoidmises. Klassijuhatajana on Eve tutvunud iga õpilase perekonnaga arenguevestlustes. Õpetaja on huvitatud õpilaste arengust ja õpimotivatsiooni säilitamisest. Eve suunab lapsi tegelema huvialadega ja täiendama end ainealaselt. Ühtse ja sõbraliku klassikollektiivi loomiseks on õpetaja korraldanud klassiekskursioone, matku ja klassiõhtuid. Õpetaja Eve Kaljula õpilased osalevad aktiivselt erinevatel olümpiaadidel, näiteringi töös, spordivõistlustel ning on saavutanud kõiges selles märkimisväärtset edu.

Eve ise ütleb koolis töötamise kohta järgmist: „Olen õnnelik, et saan igal hommikul minna tööle, kus mind ootab ees palju säravaid silmapaare ja kallistavaid käsi.”

Palju õnne, jõudu edaspidiseks, toredaid õpilasi ja jätkuvat koolirõõmu!

MERJE AAVIK,

Ülenurme Gümnaasiumi direktori asetäitja õppe- ja kasvatustöö alal

Pärast õhtusööki toimus järjekordne rahvusvaheliste tantsude õpetamine, päris huvitavaid tantse näidati meile ja kell 23.00 olid kõik oma toas ning südaööks olid kõik magama jäänud.

TIMO HIPPONEN

Kolmapäev, 23. september

Ärkasime alles kell pool kaheksa, kuna kõik olid väsinud eelmise päeva võistlustest. Kell 10.00 algas presentatsioon teemal „Citiuus, Altius, Fortius.“ Saime näha mitmeid huvitavaid lahendusi antud teemal. Pärast söömist toimus arutlus teemal „Aus mäng“ (fairplay).

ALLAR LAMP

Neljapäev 24. september

Nagu eelmistel päevadelgi hakkas kell 7.00 mängima Kreeka muusika – romantiline, fantastiline, hurmav, karismaatiline.

Läksime Olümpia linna, seal oli tore, saime endale hulganisti suveniire ja kingitusi teistele. Pärast lõunat näis, et ilm läheb ilusaks, ja läksime basseini äärde. Aga võta näpust, suured pilved sõudsid päikesele ette ja polnud enam nii soe. Ujumis saime ikka käia.

Ja nüüd algas päeva nael: lõpuseremoonia. Eestlased aitasid sellele palju kaasa: Allar tõi oliivipuu oksa ja asetas selle monumendile ning tõmbas vardasse olümpialipu, sest oli parim jooksus, Timo lugus meie mõtteid teemal „Aus mäng“. Kõige tublim oli Gerda, kes käis lausa mitu korda esinemas, lauldes ühe eestikeelse ja ühe ingliskeelse laulu. Tublimad said kaela medalid ja kätte diplomid. Meie, eestlased, saime medaleid.

KAUR KIVISTIK

Reede, 25. september

Nagu ikka oli äratus kell 7.00. Hommikul pakkisid kõik oma asjad ning 8.30 väljus meie buss Ateenale poole. Enne seda jätsime veel hüvasti Kreeka õpilastega Pyrgosest ning tegime viimased pildid Olümpiakülalast. Bussisõit möödus üsna kiiresti, kuna enamus sellest ajast me magasime, silm lihtsalt vajus kinni.

Ettevalmistus reisiks

Tee Ateenasse oli tõeliselt kaunis ja kulges mööda mägede külgi. Ateenasse jõudes läksime hotelli, kus saime oma toad kätte. Seejärel võtsime suuna Marathoni muuseumi poole. Muuseum oli tõsiselt huvitav, seal olid kõikide olümpiamängude maratonidel osalenute nimed ja nende tulemused.

Õhtu oli mõnus, sai korralikult süüa, lauldi ja tantsiti – ühesõnaga tõeline Kreeka õhtu. Kella 23.00 ajal liikusime tagasi hotelli ja oligi jälle üks pikk ja huvitav päev seljataga.

STEN SILD

Laupäev, 26. september

Ärkasime nagu tavaliselt kell seitse. Pärast hommikusööki istusime bussi ja meid viidi ekskursioonile. Meil oli võimalus käia Akropolisel, kus nägime suurt ja võimast Pantenoni ja muid teisi vanu ehitisi.

Algus tagasisõit. Esimene lend viis meid Ateenast Riiga, kohale jõudes vaatasid kõik meid imeilukult, sest olime lühikestes pükstes. Pärast lühikest ootamist saime lennukisse, mis viis meid Riias Tallinnasse, lend oli nii lühike, tundus, et tõusime vaid hetkeks õhku ja siis juba maandusime. Tallinnas vaadati meid veel imeilukumalt kui Riias, siin olid inimesed juba palju paksemalt riides. Tallinna lennujaama ees ootas meid vallabus.

Kojusõit möödus reisi meenutades ja kooli peale mõeldes, juba tulid meelde õppimised ja järelevastamised, mis meid ees ootasid. Kõik jäid reisiga rahule!

HEILI ANNI

KES SAI ÜHE?

28. septembrist kuni 9. oktoobrini oli Ülenurme Gümnaasium võõrustajaks Austriast pärit külalisõpetaja Marie-Theres Kobenterile. Maresa – nii esitles ta ennast õpilastele, elab 15000 elanikuga Brucki linnas Steiermarki Liidumaal ja töötab prantsuse ning inglise keele õpetajana. Tema õpilased on ka 6.–12. klassini. Eestis tutvustas ta oma maad ja kultuuri ning õpetas saksa suhtluskeelt enne meile tulekut veel Türi Gümnaasiumis.

Küsimuste-vastuste, peidetud kirjade ja erinevate mängude kaudu said lapsed teada huvitavaid fakte Austriast, tema kodukohast, huvialadest ja koolikorraldusest. Suurima tunnustuse pälvisid alles septembrist saksa keelt õppima hakanud 6. klassi õpilased, kes said hinde „1“, mis on Austria koolis parim hinne. Loodan, et need lapsed, kellele Maresa ühed päevikusse pani, ei saanud kodus nahatäit, sest selgituseks oli kirjutatud ju puhtas saksa keeles *sehr gut*.

Maresa jäi meie kooliga igati rahule ja Eestist viis ta kaasa mälestused Lahemaa Rahvusparkist, Tallinnast, vanausuliste muuseumist Kolkjas, Alatskiviilt ning muidugi Türiilt ja Tartust. Maresa vaatas põnevusega õpetajate päeva üritusi koolis ning osales õpetajate väljasõidul Metsavenna tallu. Kindlasti jääb ta igatsema päikesetõusu ja – loojangut, mida ta Austria mägede vahel ei näe, ning samuti oli talle üllatuseks Peipsi järv, mille teist kallast ei olnud näha.

Loodan, et järgmisel aastal külastab meid taas külalisõpetaja Austriast.

KARIN PEDA, saksa keele õpetaja

Marie-Theres Kobenter koos direktor Olev Saluveeri ja saksa keele õpetaja Karin Pedaga

5 KÜSIMUST – 5 VASTUST!

On alanud õppeaasta 2009/2010. Ülenurme gümnaasiumi viieklassilises algkoolimajas alustasid kooliteed 76 last. Nendest 24 1.a klassis, 25 1.b klassis ja 27 1.c klassis. Kes on nende klassijuhatajad? Välkintervjuu ja foto selle juurde nende tublide õpetajatega kaks nädalat pärast koolitöö algust.

Viis küsimust

1. Millal, kus ise õppisid?
2. Mis aastast töötad Tõrvandi algkoolimajas?
3. Kas on klassis juba liidreid, mahajääjaid?
4. Millises algkooliklassis (1.–5.) meeldib sulle töö õpilastega kõige rohkem?
5. Milline õppeaine sulle kui õpetajale meeldib teistest enam?

Viis vastust

1.a klass, klassijuhataja Ivi Tumanski

1. 1986 Tallinna Õpetajate Seminar; 1997 Tallinna Pedagoogika Ülikool, eriala – klassiõpetaja.

2. Alustasin 1994/1995. õppeaastal 2. klassi klassijuhatajana.

3. Juba on selliseid, kelle järele joonduda. On lausa O. Lutsu „Kevade” Toots, Teele, Kiir, on ka Tõnisson! Vahvad lapsed!

4. Kõige suurem huvi on ikka esimeses klassis. Kui saad siin kohe alguses kõik paika, siis on edaspidi juba palju kergem. See on nagu sisseõpitud samm. Õpetaja teab, õpilased teavad kuidas olla, kuidas käituda.

5. Meeldivad käsitöö, kunst, loodusained; olen uuenduste poolt.

1.b klass, klassijuhataja Sirle Kikerpill

1. 2004 Tartu Ülikooli Õpetajate Seminar, eriala klassiõpetaja, lisaeriala käsitööõpetaja; 2007 täiendõpe, lisaeriala – inglise keel.

2. Alustasin 1.septembril 2005.a 3.a klassi klassijuhatajana.

3. Mahajääjaid küll ei ole. Kõik on jutukad, tahavad vaielda, rääkida. Väga tublid lapsed. Kõigega saame hästi hakkama. See rõõmustab.

4. Eks ikka esimeses klassis! Siin peab õpetaja kõige rohkem lapsi aitama. Kui sa oled siin suutnud last julgustada edasi minema, on rõõm vastastikune. Viiendaks klassiks on tal juba oskused iseseisvalt täita neid ülesandeid, mis päevikus on kirja pandud.

5. Meeldib inglise keel.

1.c klass, klassijuhataja Eve Kaljula

1. 1986 Tartu Õpetajate Seminar, 2 aastat lisaõpet, eriala klassiõpetaja.

2. Töötan siin alates Tõrvandi algkooli avamisest 1994.a.

3. Lapsed on alati toredad. Ühed on rahulikud, teised aktiivsemad. Kunagi ei tea, millise meeldiva üllatuse keegi neist võib pakkuda.

4. Kõik klassid on huvitavad, kuigi algus on raskem. Huvitav on näha, kuidas lapsed iga aastaga arenevad. Kui oled suutnud sellele kaasa aidata, siis tunned oma tööst rõõmu.

5. Meeldib matemaatika, hästi konkreetne aine.

JAAN AITAJA

1.a klassi juhataja Ivi Tumanski

1.b klassi juhataja Sirle Kikerpill

1.c klassi juhataja Eve Kaljula

ALLES SEE OLI,

...kui lapsed väledate värvukestena koolimaja uksest välja lendasid. Lendasid kevadesse, suvele vastu! Ja ühtäkki olid kõik kusagil. Lapsed kusagil, emad-isad kusagil ja ka õpetajad olid kusagil. Kõigil olid omad tööd-tegemised. Päevad läksid päevade järel, igal oma nagu.

Selleaasta suvi läks nii, nagu ta läks. Oli mis ta oli, kuid märkamatuks jõudis kätte aeg, mis tõi ärevust-erutust igasse Eestimaa peresse, kus kasvamas väike poisipõnn või türetirts, kes jõudnud kooliteealguse joonele. Oleks siis üks! Aga kui neid on peres rohkem kui üks? Ja need vanemad õed-vennad ka veel. Mida kõike on vaja selleks pikaks kooliteeks! Selga, jalga, kätte, pähe, koolikotti. Muidugi nendele kõige tähtsamatele kooliteele astujatele kõigepealt koolikott ise ja siis veel selle sisu. On ikka peamurdmist isale, emale ja kandmist lapsele! Mõtte ise! Koolitee on pikk - tervelt üheksa kuud, et jälle jõuda kevadesse.

Sellel aastal sattus esimene koolipäev nädala teisele päevale. Aga ega sellest midagi, ikkagi oli 1. september! Ilmgi kippus olema traditsiooniline – vaheldumisi pilvine ja päikseline, tuuleta ja õlgukehitamanevalt tuuline. Nagu ikka juba palju aastaid olnud, oli helitehnikaga meile abiks onu Vello Reola kultuurimajast. Tubli, töökas mees! Sätib vaikselt tehnika paika, aitab märkamatu etteastujaid mikrofonu juures. Kella üheksaks olid kõik asjaosalised kenasti lipuväljaku juures kokku saanud ja tähtis päev võis alata. Mis siis, et neid kõige-kõige tähtsamaid ei olnudki veel kusagil näha. Selleks oli oma põhjus. Aga nagu ikka, kõik tuleb oma rada pidi!

Tõrvandi algkoolimaja lipuväljakule kogunenud lapsed (2.–5. klassid), nende vanemaid, õpetajaid ja kogu kooliperet olid tulnud tervitama ning ilusat kooliaasta algust soovima kooli direktor Olev Saluveer ja vallavanem Aivar Aleksejev. Südamlikud soovid uue õppeaasta alguseks ütles oma maja perele õppealajuhataja Merje Aavik. Kus asub meie kasvulava? Loomulikult on paljud lapsed Tõrvandi lasteaiast "Rüblü"! Sellepärast oligi rõõm näha ja kuulda, et koos meiega oli sellel tähtsal päeval lasteaiast juhataja Ene Kalda.

Südamlike tervituste ja soovide vahele mahtusid kenasti ära kaks mudilaskoori esitatud ja õpetaja Britt Laatsi juhutatud laulu: „Vaata ja kuulata” ning „Naerune suu”. Klaveril saatis õpetaja Margit Paju. Ja laulude vahele luges 5.a klassi tüdruk Pilleriin Vesi veel lisaks luuletuse „Igal sügisel.”

Siis sai aktus otsa ja lapsed läksid klassijuhatajatundide pidama. Aga see ei olnud veel kõik, sest kolme klassi ukseid olid küll avatud, kuid õpilasi ei olnud! Lahendus tuli keskpäevaks.

Keskpäeva päikeseline rõõm

Just selleks ajaks 1. septembril oli gümnaasiumi suure maja aulasse kogunenud rohkesti rahvast. Inimeste erutatud pilkudest ja ärevast jutust oli kohe aru saada, et need on meie väikeste kooliastujate emad ja isad. Nende vahele mahtus veel väiksemaid pereliikmeid ning kõigi keskel laveeris sujuvalt meie huvijuht Marit Rauk.

Kerge kahin käis läbi saali, kui tooliridade ette asetatud lauale toodi kolm kõrget kuhja aabitsaid! Kohe suundusid aga saalisolijate pilgud aula peaukse poole. Seal, pikas koridoris toimus

midagi. Seesama tubli Pilleriin, kes Tõrvandis oli lugenud luuletust „Igal sügisel”, oli siin usaldatud väga tähtsasse ametisse! Tema käes oli suur ja vana vasekarva koolikell. Ta ootas. Ootas hetke, millal saab selle kella helisema panna. Kohe, kohe saab! Veel veidike!

Juba tulidki kaugemalt koridori otsast nähtavale need kõige tähtsamad väikesed tarkuse taganõudjad. Nii tähtis päev, loomulikult palju tegemist selle koolimine kuga. Kuhu minna, millal minna, kuidas olla? Selles pidupaigas, gümnaasiumi aulad, isad-emad ka veel vaatamas... Miks peab ise oma pead vaevama? Nõnda nad siis võtsidki pidulikule sisseastelise aulasse kaasa oma tulevased suuremad kooliõed ja koolivennad.

Siis sai Pilleriin märguande ja vana koolikell tema käes hakkas rõõmsalt helisema. Ei tea, kes seal sellel hetkel kelle käest kõvemini kinni hoidis, suur väikesemal või väike suuremal, aga koos nad aulasse astusid. See oli ilus, hingesoojendav hetk! Klassijuhatajate abiga leiti kiiresti õiged tooliread üles ja saadi istuma.

Uh! Oli ikka tegu sealt suurte inimeste vahelt siia jõudmisega. Hea, et vanemad koolikaaslased abiks olid. Aga uhke tunne oli küll – istuda kõige esimeses reas! Tavaliselt istub meie vabariigi president esimeses reas, nüüd siis meie! Tähendab see seda, et meie oleme sama tähtsad? Küllap vist! Aga kus on aabits? Aha! Seal nad on, selle laua peal kõrges kuhjas reas!

Nii arutles vist mõnigi poisipõnn või tüdrukutirts seal esimeses reas ja teiseski ning kolmandaski veel, sest kokku oli neid 76! Kõigepealt tuli ära kuulata päevakohane humoorikas luuletus "Tänahommikune karge kraanivesi", siis astus ette koolidirektor Olev Saluveer, laulis mudilaskoor ja oligi käes see hetk AABITS!

Selle saimegi kätte kooli direktorit. Klassijuhataja oli ka seal juures. Tema hõikas kõva häälega mikrofonu meie nimed. Nii saimegi teada, et 1.a klassijuhatajaks on õpetaja Ivi Tumanski, 1.b klassis tuleb kuulata kõige rohkem õpetaja Sirle Kikerpilli ja 1.c klassijuhatajaks on õpetaja Eve Kaljula. Pärast aabitsate kättesaamist oli kõige vahvam see, et osa meie hulgast said nii tähtsal päeval kohe ka esineda sellele suurele saalitäiele rahvale. Nad olid kuuekesi, need, kes esindasid esimesse klassi astujaid kunstilisel tasemel. Muusikalises tervituses osalesid Liis

(kellamäng), Kadi-Liis, Reena, Ülleri ja Hanna Grete (kõlaplaadidel) ning triangleid tilistas Henry. Suur, soe aplaus saalist näitas, et saime hakka-

Kui me kuulsime, et meid on tulnud kooliteele saatma vallavanem Aivar Aleksejev, siis saime kohe aru see on üks tore pereisa. Temal olevat töid-tegemisi rohkem kui ööpäevas tunde, aga näed, ta tuli. Tuli, sest pidas meie saatmist haridusetele 1. septembril kõige tähtsamaks selle päeva ettevõtmiseks. Aitäh!

Kõige lõpuks, nii arvasime meie, kutsuti meid koos klassijuhatajaga pildistama. Kõik seitse-kümmend kuus last koos klassijuhatajatega jäid pildi peale, iga klass oma õpetajaga. Mõtesime, et nüüd on kõik, aga ei! Selgus, et kõige vahvam on alles ees. Rongkäik suurest majast väikesesse majja ja ikka koos suurte ja targemate koolikaaslastega käsikäes.

Küllap oli uhke tunne neile väikestele tarkusetaajajatele astuda suure maja paraaduksest välja, mööda trepiastmeid alla, kahel pool isad-emad rõõmsalt plaksutamas. Aga mis oli vahepeal ilmaga juhtunud? Hommikusest jahedusest oli saanud soe päikesepaisteline päev. Olen seda ennegi täheldanud, et kui kusagil tulevad inimesed kokku ühtse sooviga head teha, siis läheb taevast, vaatamata sünoptikute vihmadele, tuuliste, jahedatele ennustustele ikka selle ettevõtmise tähtsateks hetkedeks päikesekullas särama.

Nii me läksimegi Tõrvandi poole, üle raudtee, üle Võru maantee, mööda "Rüblü" lasteaiast. Ikka päikesesäras, ikka rõõmsas tundes – uus kooliaasta on algamas! Lasteaiapäere tegi meile üllatuse! Kui olime just möödumas, nägime oma üleaiast naabreid meile lehvitamas ja lastele ilusat esimese kooliaasta algust soovimas. Kui rongkäik jõudis koolimaja ette, võttis meid vastu laste, emade, isade rõõmus pere ja algkoolimaja õppealajuhataja Merje Aavik kutsus kõiki esimesele koolipäevale.

Ma ei tea, mis tunne oli hinges nendel suurtel neidudel-noormeestel, kes kunagi ammu siit majast alustasid? Täna hoidsid nende kätest usalduslikult kinni väikesed kooliõed-koolivennad. Sellel õppeaastal alustavad suured viimast, väikesed esimest õppeaastat koolis, mille nimeks Ülenurme Gümnaasium!

JAAAN AITAJA

MINU KOOL

Tõrvandis me koolimaja, ärkab hommikul ta vara. Kilkeid täis on terve päev, palju lapsi seal ta näeb.

Koolis õpin niks ja naks ning saan aina targemaks. Tarkust meile väga vaja. Palju õnne, koolimaja!

MARKUS KOMPUS,
3.c klass

MINU KOOL

Mulle meeldib koolimaja, mulle läheb seda vaja. Mulle meeldib muusikatund, vahel sellest näen ma und.

Õpetajad siin on head, nad parandavad minu vead. Koolis käia on lahe, see ei ole mingi pahe.

KERT LEPP,
2.c klass

MUINASAJA TAASKEHASTAMINE AJALOOTUNNIS

Esmaspäevased 12.oktoobri ajalootunnid 10.klassides olid ebatraditsioonilised. Vana ajaloopetaja oli oma harjunud positsiooni klassis vahetanud tagumise pingirea vastu ning tundi andis hoopis õpilaste ea- ja klassikaaslane Tiit Kroon. Teema, mida tunnis käsitleti, oli muinas-aegne relvastus 12.–13.sajandil. Tiit tutvustas enda hobi, milleks on taaskehastamine. Esmapiilgul ei pruukinud see termin kõigile kohalviibinule midagi ütelda, ent kui vaatamiseks ja käega katsumiseks toodi välja umbes 30 kilogrammi jagu varustust, mis on tehtud muinasaja lõpusajanditel kasutusel olnud relvade näidiste järgi, hakkas juba midagi koitma.

Tiit on viimase paari aasta jooksul peaaeglikult enda kätega valmistanud koopiaid muinas-aegsetest relvadest. Aukartust siinkirjutaja silmis tekitas näiteks 13 tuhandest lülist koosnev rõngas-särk ja enda sepatöö tulemusena valminud sõjakiirved ja kiivrid. Sest palju neid inimesi on, kes oma hobi nimel on valmis pühendama näiteks üle poole aasta aega sellele, et terastraadist rõngaid üksteise külge ühendada.

Juttu ei tulnud mitte ainult relvadest, vaid ka sellest, mida nendega peale vaatamise veel teha

saab. Tiit demonstreeris videoid ning pilte taaskehastajate lahingutest. Vähemalt minul kui muinas- ja keskaja sõjandusteemadega veidigi kursis oleval inimesel jäi suu üllatusest lahti, nähes taaskehastajate lahingute intensiivsust. Igatahes mingi poisikeste luuremänguga tegu küll ei ole. Vahe tavalahinguga muinasaja lõpul peitub ainult selles, et relvad on nüristatud ning kohtunikud kontrollivad enne „lahingut“ üle osalejate varustuse.

Tiidu poolt antud tunnid ei pakkunud huvi mitte ainult poistele, kes innukalt relvi ja kaitsevarustust katsuda ja proovida said, vaid ka õrnemale soole ning publiku hulka sattunud pedagoogidele, kelles nähtu tõelisi elamusi tekitas. Õpetajana on mul hea meel, et Tiit sellisel põneval viisil õpitavat muinasaja teemat illustreeris. Tuhat tänu talle ning minu lugupidamine. Ajal, kui paljud noored ei leia endale mõistlikku tegevust peale *hångimise* ja *chillimise*, saab siiski Tiidu näitel tegeleda ka asjadega, mis on kasulikud vaimule ning annavad ka paraja koguse füüsilist vormi.

PEEP REIMER,
ajaloopetaja

Tiit Kroon ajalooõpetajana

TAGASI KOOLI!

Ülenurme Gümnaasiumi läheneva aastapäeva eel võib taas näha meie koolis, aga ootamatus, õpetaja rollis kooli vilistlasi. Õpilastel ja õpetajatel on rõõm näha oma tööst ja tegemistest rääkimas mitmeid endisi õpilasi.

Esinemisi alustas Andres Rahkema, kes rääkis 10. ja 6. klassile lennundusest. Järgnevalt kirjeldas Toomas Silla 11. ja 12. klasside õpilastele teadlaseks saamise rasket, aga huvitavat teed ning tutvustas ka oma doktoritöö teemat, mis puudutab molekulaarbioloogiat. Tõnis Märton rääkis 12. klassi õpilastele I maailmasõja tulemustest Saksamaa jaoks ja Weimari Saksamaa kujunemisest. Esinema ootame veel Merle Ambret, kes tutvustab lilleseadet ja kartulitrukki.

Vilistlane Tõnis Märton ja klassijuhataja Viive Peiker

UGANDA MUUSIK JOEL SEBUNJO ÜLENURME GÜMNAASIUMIS

12. oktoobril esines Ülenurme Gümnaasiumi aulas Uganda andekas multi-instrumentalist ja laulja Joel Sebunjo. Ta on üks hilisemaid avastusi Uganda maailmamuusikas ning andnud viimase kahe aasta jooksul kontserte ja viinud läbi töötubasid Euroopas ja Aasias, mänginud ühel laval koos „Ba Cissoko“, „Didier Awadi“, „Cheb Khaledi“, „Etran Finatawa“, „Baba Maal“ ja „Salif Keitaga“.

Stiililiselt oli tema esitatud muusika mitmekesine, peegeldades aare nagu *mbalax*, *mali blues*, *salsa* ja *rai*.

OLEV SALUVEER

Joel Sebunjo

MINU KOOL

*Minu kool on üsna väike,
klassidesse paistab päike.
Muresid siin tekib vahel,
need me kohe lahendame.*

*Õhkkond on me koolis hea,
seda igaüks meist teab.
Õppimine sujub hästi,
seetõttu kõigil pea on püsti.*

*Lahked on me õpetajad,
tarkust muudkui jagavad.
Vahel õpilased ise
õpetajaid õpetavad.*

MADLI URBANIK, 8.a klass

MINU KOOL

*Meie kool on üllilahe,
sinna ema-isa ei lähe.
Meil on klassis 16 last,
seal on käia fantast.*

*Hommikul on koolis kära,
meil tunnid algavad nii vara.
Siiski meie kool on lahe,
sinna iga päev ma lähen.*

JANERIIN ABROSIMOV,
2.b klass

**Ka sel sügisel toimus rebaste retsimine.
Kõik algas juba hommikul: kostüümid,
näomaalingud, „kerge” rebasehais.
Õhtupoolikul üritus jätkus väikeste katsumuste
läbitegemise ja töötuse andmisega.
Viimasest ei pääsenud ka rebasekutsikate
isad klassijuhatajad.**

Mina, Kaspar Koolman,
töotan
oma mürkroheliste
trakside nimel
suhtuda mõistvalt,
jääda kindlaks,
karistada ainult vajadusel,
kasutada
kõiki oma teadmisi
nende kutsikate
kannatusterohke
koolitee
edukaks lõpetamiseks
2012. aasta
jaanipäeval.

MAAKOOLI ÕPETAJA

Tulin juuksurist: särasin ja olin õnnelik, et näen hea välja. Ega ma just sageli juuksuris käi, võiks rohkem oma välimusest hoolida, aga aega ei jagu. Õpilased on ka juba harjunud minu veidi närtsinud välimusega.

Juuksur ja kauplus asuvad ühes hoones. Loomulikult läksin poodi ja pisitasa lootsin, et inimesed märkavad mind. Nägin tuttavat, minu klassi õpilase lapsevanemat. Vaatasin talle lootusrikkalt otsa. Tema küsis: „Kas pois sai jälle koolis millegagi hakkama?” Olin üllatunud: „Miks selline küsimus?” Kohtasin teise õpilase vanemat ja reaktsioon oli sama. Läksin ruttu eemale, et oma pettumust varjata. Ootasin tähelepanu, aga vastu sain vaid mure!

Kuid koolis kilkasid õpilased: „Õpetaja on juuksuris käinud”!

AUTOR TOIMETUSELE TEADA

MINU KOOL

Minu kool on 25-aastane. Kui alustasin oma kooliteed, oli kool 20-aastane. Selle viie aasta jooksul on koolimaja mulle väga koduseks saanud. Mulle meeldib, et koolimaja ümber kasvavad puud ja vahetunni ajal saab õues värskes õhus joosta või jalutada.

Minu koolis on väga toredad õpetajad. Mõnikord on nad ka tüütud oma nõudmistega ja lõputute kodutöödega, aga ega teisiti vist ka saaks. Kord peab ju majas olema.

Minu klass on samuti tore. Vahel tuleb riidu ja arusaamatusi ette, aga need saavad alati lahendatud. Mõnikord olen mõelnud, et korda võiks küll kogu klass enda ümber rohkem hoida. Loodan, et sel õppeaastal muutume hoolsamaks.

Minu lemmikõppeained on kehaline kasvatus ja tööõpetus. Kehaline kasvatus meeldib mulle sellepärast, et siis ei pea vaikselt paigal püsima, kuulama ja tuupima. Tööõpetus on lihtsalt üks mõnus nokitsemise tund.

Minu koolis on palju huvialaringe. Ise osalen kergejõustikutrennis. Mulle meeldib olla liikuv ja sportlik.

Seda, et mu kool mulle armas ja kodune on, kinnitab vist seegi, et iga õppeveerandi alguses jään ootama vaheaega ja iga vaheaiga kulgedes ootan jälle õppetöö algust, seda eriti suvisel pikal vaheajal.

Mulle tõesti meeldib mu kool.

GERDA SAUL,
5.b klass

MINU KOOL

*Hommikuti astun üle nurme,
astun kooli Ülenurme.*

*Kooli juhiks tore dire,
kes ei ole iial tõre.*

*Koolis meil on vahvad õpetajad,
kellest mõnigi on meie kooli lõpetaja.*

*Koolis meie teeme sporti,
kooli sünnipäeval sööme torti.*

*Ülenurme koolis tubli iga laps,
sest talle toeks on oma mamps ja paps.*

*Jah, Ülenurme koolis õpitud on nii
juba aastaid kaksikümme viis.*

HENRI HOKKONEN,
4.a klass

MINU KOOL

*• See on suur.
• See on valge.
• See on see.*

*• Seal on õpilased.
• Seal on õpetajad.
• See on see.*

*• Seal on õppimine.
• Seal on sport.
• See on see.*

*• Seal on tunnid.
• Seal on vahetunnid.
• See on see.*

*• Seal on tarkus.
• Seal on nutikus.
• See on Ülenurme kool.*

MIKK REBANE, 8.a klass

*• Kus on see koht, kus käin nii tihti?
• See on see koht, mis annab eluks sihti.
• Kus on see koht, kus käin kilomeetrite taga?
• See on see koht, kus professoriks saab iga naga.*

*• Seal kannatama pead aastaid palju,
• kuid edasises elus oled tugev kui kalju.
• Seal oskama pead numbraid, tähti ja sporti,
• et sa lõpupäeval saaksid süüa torti.*

*• Kas käin seal ainult teiste heaks?
• Ei, seda igaüks ju teadma peaks!
• See eluks valmistab sind ette,
• et saaksid võita selle eluretke.*

ALO HEINSAAR,
9.b klass

**Ülenurme koolilehe
toimetas
Piret Rannast.**

